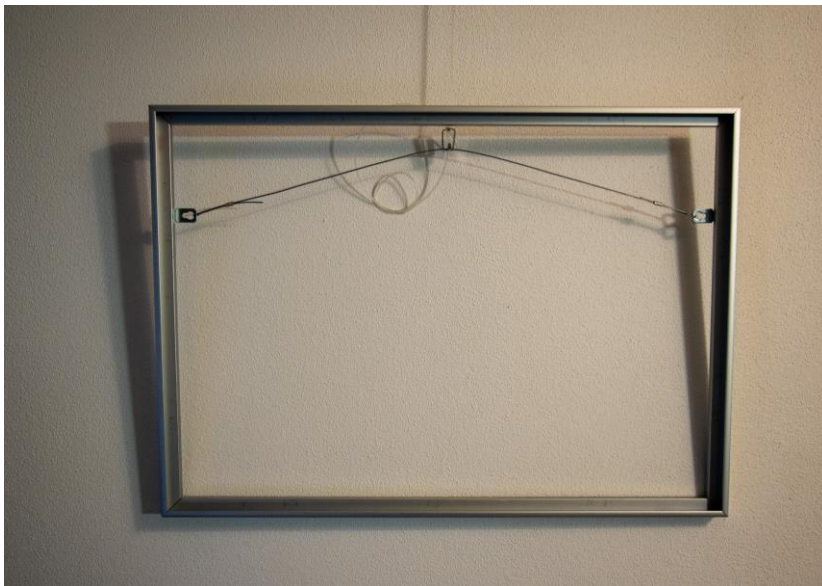

WAT STAAT ER OP DE FOTO'S?*Erik Hendriksen*

Het ging toen allemaal nog met filmrolletjes. Rolletjes die ontwikkeld moesten worden en waar dan de gefotografeerde beelden in negatief op verschenen. Dit proces vond plaats in een afdrukcentrale. De negatieven werden vervolgens gebruikt om fotoafdrukken te maken. Vanaf een centrale in Duitsland werden de foto's dan weer terug naar Nederland gebracht, naar de winkel waar ik als student als oproepkracht werkte. Het grootste deel van het werk bestond uit het aannemen van de fotorolletjes en het retourneren van de afgedrukte foto's. De

ingeleverde rolletjes werden in een verzend-envelop gedaan die vervolgens voorzien werd van de naam van de klant. De klant kreeg een bonnetje mee met zijn naam en een ordernummer erop. Op vertoon van dit bonnetje kon de klant na drie dagen de afgedrukte foto's komen ophalen. Dat werkt best goed. Soms was er wel eens een bestelling te laat maar heel zelden ging het echt mis. Een rolletje of fotowerk was dan zoekgeraakt. Ergens in de centrale in Duitsland lag dan dat rolletje of de ontwikkelde negatieven hopelijk in de enveloppe met het ordernummer. erop. Dan kon het op basis daarvan vaak weer getraceerd worden. Maar soms waren de negatieven of de foto's uit die enveloppe geraakt zodat een ordernummer niet meer voldeed. Bij een zoekopdracht voor de centrale moest dan ook altijd een beschrijving worden toegevoegd van wat er op de foto's te zien zou zijn. Iemand in de centrale ging dan aan de hand van mijn beschrijving op zoek naar foto's. "Gele Opel met man in blauwe overall", "kinderverjaardag met taart", "bruid en bruidegom -huwelijksceremonie". Dit is lastiger dan met een ordernummer. Want hoe uniek we ook zijn; veelal fotograferen we hetzelfde. Veel situaties in een mensenleven lijken op elkaar. Zeker wanneer ze in korte zinnen moeten worden opgetekend. Plotseling staat daar dan in enkele steekwoorden iets wat helemaal niet zo uniek is. Toch had Tolstoy wel een punt toen hij in Anna Karenina schreef dat elk ongelukkig gezin ongelukkig is op zijn eigen manier.

Door de drukte in de winkel had ik 'm nog niet zien staan. Maar nu was hij aan de beurt en ik was vrij om hem te helpen. Hij smeet zonder iets te zeggen het bonnetje met het ordernummer op de toonbank. "Dank u wel", zeg ik, terwijl ik het oppak. "Ik ga even voor u kijken." Ik loop naar de bak met het binnengekomen fotowerk en begin te zoeken. Alles is op naam gesorteerd en alfabetisch ingedeeld. Dat is zo gevonden. Scheffer. Bij de "S" staan vier enveloppen met fotowerk. Stein, van Straten, Stafleu en Stam; geen Scheffer. "Wanneer heeft u het rolletje ingeleverd?" "Twee weken terug", is het antwoord. Dat betekent dat het al lang binnen moest zijn. Nog eens kijken voor de zekerheid. Kijken in de sectie "niet leesbaar/geen naam genoteerd". Ordernummers vergelijken. De envelop staat er niet tussen. Dan moeten alle enveloppen doorgespit worden om te kijken of de envelop van meneer Scheffer niet per ongeluk onder een andere letter is geplaatst. Ik leg uit aan meneer Scheffer wat er aan de hand is en dat het nog even gaat duren voor hij z'n foto's krijgt. Hij kijkt maar zegt niets. Ik zoek verder. Niets. Ik begin weer van voren af aan te zoeken - zoveel enveloppen - Een collega komt helpen. Gelukkig! "Ik zoek wel verder, dan kun jij vast een zoekopdracht uitschrijven". Ik leg meneer Scheffer uit dat de foto's waarschijnlijk zijn zoekgeraakt bij de

afdrukcentrale en dat ik daarom een zoekopdracht ga uitschrijven. "Het is altijd wat", zegt meneer Scheffer. "Nou schiet maar op dan!"

Ik vul de standaardgegevens op het formulier in. Dan kom ik bij het deel wat ik inmiddels ben gaan vrezen. "Wat staat er op de foto's, meneer Scheffer?" "Ikzelf dus dat is makkelijk te herkennen toch?" Hij zegt het niet. Hij bijt het me toe. Ik kijk op van het formulier. Alsof ik hem nu pas voor het eerst zie. Maar eigenlijk is het veel meer dat de realisatie die indaalt dat ik meneer Scheffer nu moet gaan beschrijven. Het hoofd van meneer Scheffer is rood. Maar niet door de ergernis die is ontstaan of woede. De huid van meneer Scheffer lijkt op een grote overrijpe aardbei. Niet alleen door de roodheid maar ook de kleine putjes in het rode vlees maken dat de gelijkenis met de oppervlaktestructuur van een aardbei zich steeds vaster in m'n gedachte manifesteert. De neus van meneer Scheffer is enorm. De neus is peervormig en ook ongeveer van dat formaat. Hij lijkt te zijn gemaakt van een substantie die twijfelt tussen het aannemen van een vaste vorm of toch maar liever de consistentie van een trilpudding. Steeds wanneer meneer Scheffer z'n hoofd beweegt trilt de neus zodanig dat het lijkt alsof ie een eigen leven leidt. Dit alles had ik natuurlijk al gezien toen hij het bonnetje op de toonbank legde. Maar op dat moment hoefde ik niets te doen met die informatie. Het gezicht was afwijkend maar ik kon mij bezighouden met een bonnetje met een naam en een ondernummer. Nu was dat anders. Nu moest ik woorden gaan geven aan het gezicht van meneer Scheffer. Meneer Scheffer die niet van plan was iets aan zijn beschrijving van de foto's toe te voegen. Hij vond blijkbaar dat zijn gezicht volstond als identificatiemiddel. Ik denk dat hij hier ook wel gelijk in had. Z'n gezicht was herkenbaar, had absoluut duidelijke unieke kenmerken die met een accurate beschrijving goede mogelijkheden bood voor het terugvinden van de foto's op basis van de zoekopdracht. De realisatie van zijn gelijk hielp mij niet. Sterker nog, de niet uitgesproken logica van dit alles hing nu bijna zichtbaar in de lucht. Zo sterk leek die logica aanwezig dat ik er geen weg omheen zag. Het stond nu vast.

Op het formulier voor de zoekopdracht, onder het kopje: 'wat is er op de foto's te zien' moet ik op gaan schrijven: "man met rood vlezig gezicht gelijkend op de structuur van een aardbei. Neus als een grote peer, niet erg vormvast." De logica gebiedt het maar diverse sociale conventies weerhielden me ervan, er lijkt een oneindige leegte te ontstaan in mijn hoofd. "Komt en nog wat van?" Het ongeduld in de stem van meneer Scheffer vertelt me nu dat er inderdaad al wat tijd is verstreken sinds mijn vraag wat er op de foto staat. Nog steeds is het volkomen blanco in mijn hoofd. Langzaam ontwikkelt zich in mijn hoofd een statische ruis en de lucht in de winkel lijkt nu vaste vorm aan te nemen. "Waar zijn de foto's genomen meneer Scheffer?" vraagt m'n collega. "Op het voetbalveld", is het antwoord. "Schrijf dat maar op", zegt m'n collega tegen me terwijl ze met haar vinger aanwijst waar ik dat moet noteren. Wat is er op de foto's te zien: "voetbalveld - voetbal." Dat lijkt me een duidelijke omschrijving. "Meneer Scheffer, u krijgt een belletje zodra we uw foto's binnen hebben." Zonder iets te zeggen draait hij om en loopt de winkel uit –

Soms is wat er op een foto staat zo veel dat je echt even verder moet kijken om meer te zien.

PROGRAMMA

Maart				
ma 27 mrt	BP Batau	Algemene Ledenvergadering	Bestuur	
April				
ma 3 apr	Online	Multiavond: Vrije presentatie (max.3 of één Sv5); Associaties bij een muziekstuk;	team Kas	Michel
ma 10 apr	Geen club	Tweede Paasdag		
wo 12 apr	Fotobond	Bespreking uitslag wedstrijd Serie van vijf met samenhang		
ma 17	Op locatie	Werkgroep Architectuur organiseert deze avond buiten de deur	Ton en leden	

apr			WG	
ma 24 apr	BP Batau	Inlijsten foto's DE KOM; Presentatie vrij werk afgedrukt (max. 3 foto's of één Sv5)	team Eric	Gerard
za 29 apr	DE KOM	Opening expositie DE KOM		
Mei				
ma 1 mei	Geen club	Vakantie		
ma 1 mei	Fotobond	Start inzenden foto's 1e editie Foto Online.		

FOTOWEEKEND 2023

Kas Maessen en John Roeleven

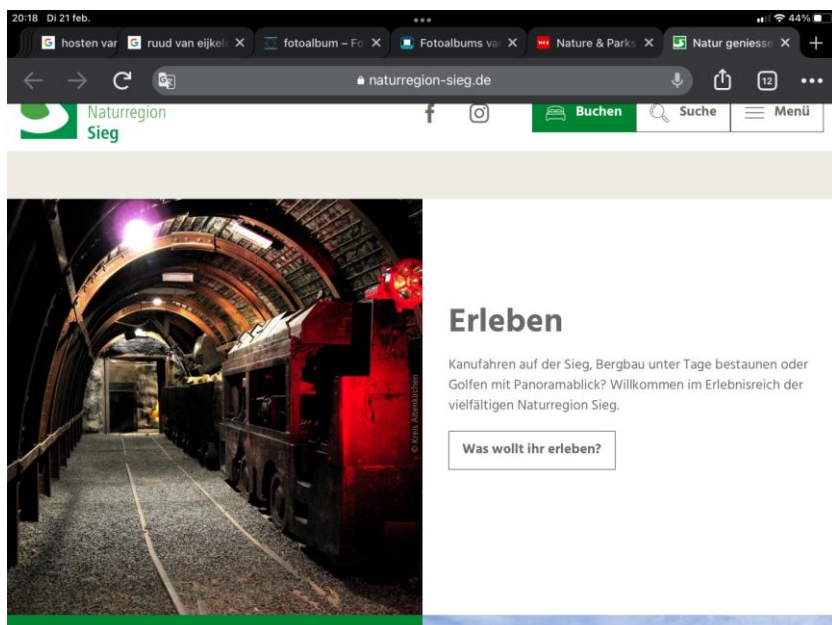
Beste Fotogeiners,

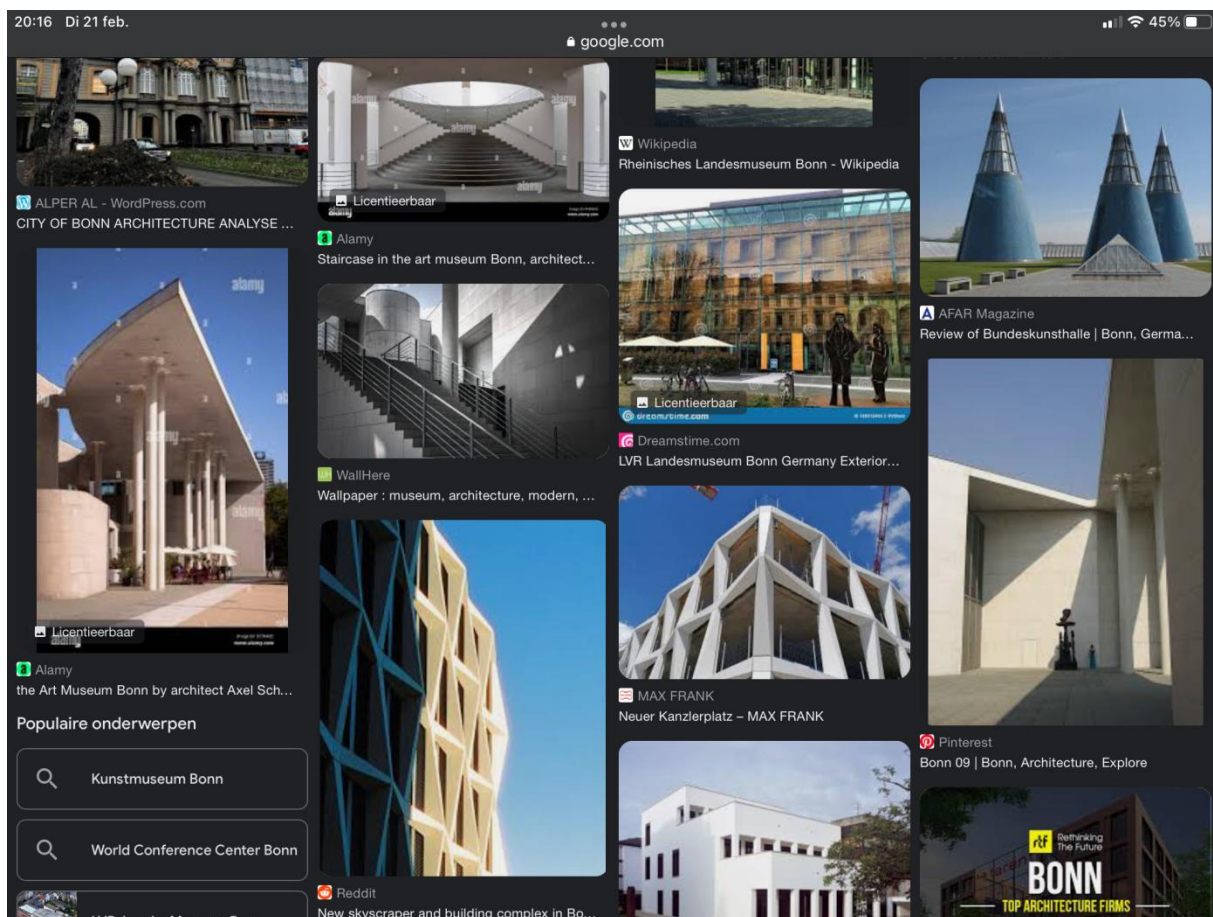
Zoals gebruikelijk gaan we in september of oktober een weekend met elkaar op pad. Dat uitstapje duurt van vrijdag tot en met zondag. Nu de narcissen in bloei staan is het dus weer tijd om na te denken over het weekend van dit jaar.

Voorstel voor 2023

John en ik hebben al eens naar locaties gekeken en we willen dit jaar weer eens buiten Nederland op pad gaan. Ons voorstel is om dit jaar naar Bonn en omgeving te gaan. Hieronder wat beelden die ons enthousiast maakten en motiveerden om dit voorstel aan jullie te doen. Het kan natuurlijk zijn dat iemand nog een (betere) suggestie heeft dan horen wij dat graag voor het vrijdag 7 april, graag voorzien van ook wat beeldmateriaal. Dan kunnen we alsnog een afweging maken.

Omgeving: naast veel natuur ook verschillende te bezoeken mijnen.

Verblijf en reis

We gaan zoals de laatste jaren gebruikelijk op zoek naar 2-persoons kamers in een schappelijk geprijsd hotel inclusief ontbijt.

De reis doen we met de auto waarvoor de chauffeurs de Fotogein-km-vergoeding krijgen.

We vetrekken vrijdagochtend en zijn zondag eind van de middag / begin van de avond terug.

Wat betreft de kosten laten we weten dat we vorig jaar voor het weekend in Noord-oost Groningen in totaal € 120 voor hotel en reiskosten betaald hebben. Dat is exclusief de lunches, diners en drankjes. Een schatting is dat je daar een vergelijkbaar bedrag voor kwijt zult zijn. Bonn is net ietsje verder dan Delfzijl.

Wie gaan er mee?

Het leek ons handig om nu al te proberen een datum te prikken en we hebben daarom een Excel opgesteld met mogelijk opties. De excel wordt meegestuurd met deze Oculair. *Als je belangstelling hebt meldt je dan aan door de Excel in te vullen en voor vrijdag 7 april in te sturen aan Kas (kas.maessen@caiway.net).*

Op basis van de aanmeldingen gaan we op zoek naar een hotel. Later komen we nog een keer terug bij jullie voor een definitief akkoord. Pas dan zitten aan je "ja" ook financiële verplichtingen.

Ben je bereid ook met je auto bij te dragen aan het vervoer meldt je dan ook aan bij Kas

Verblijf en reis

We gaan zoals de laatste jaren gebruikelijk op zoek naar 2-persoons kamers in een schappelijk geprijsd hotel inclusief ontbijt.

De reis doen we met de auto waarvoor de chauffeurs de Fotogein-km-vergoeding krijgen.

We vetrekken vrijdagochtend en zijn zondag eind van de middag / begin van de avond terug.

Wat betreft de kosten laten we weten dat we vorig jaar voor het weekend in Noord-oost Groningen in totaal € 120 voor hotel en reiskosten betaald hebben. Dat is exclusief de lunches, diners en drankjes. Een schatting is dat je daar een vergelijkbaar bedrag voor kwijt zult zijn. Bonn is net ietsje verder dan Delfzijl.

LANG WEEKENDJE TREINEN SPOTTEN, IN HET ECHT EN OP DE FOTO

Annie van Rees

Zoals ieder jaar, ben ik weer met plezier meegegaan met mijn man naar de tentoonstelling On traXS in het spoorwegmuseum in Utrecht. Hij kijkt treinen en gaat morgen weer; ik kijk achtergronden, geschilderde en gefotografeerde, en vind het na een ochtend wel weer genoeg en ga dan terug naar huis en hij blijft om verder te kijken.

Maar die ene ochtend is de moeite waard! Ook dit jaar staan er weer mooie banen: van de bananenrepubliek met een fijn muziekje erbij tot de vier seizoenen in Dun Stravaig (goed kijken; let op de wandelaar, telkens naar het seizoen gekleed: dit is de maker)

winter

herfst

zomer

lente

Tussendoor zien we ook twee banen die in de Harz gesitueerd zijn, dus kunnen we ons alvast inleven in ons waarschijnlijke vakantieoel.

Wat me dit jaar opvalt is dat er weer veel gefotografeerd wordt: vaak met iPhone (die worden ook steeds beter!) en ook met kleinere toestellen en minder op statief (ja, ook dat wordt steeds beter) – kortom: als omstander zie je meer treinbaan en minder fototoestel. Uiteraard blijven de échte fotografen, bijvoorbeeld van magazines met treintjes, wel in de weg staan, maar dat mag dan ook – dat geeft achteraf ook weer plezier. Google straks maar 's.

En ook handig aan die iPhone: je manoeuvreert hem tussen al dat publiek naast en om je heen, makkelijk zo dat je een goed beeld krijgt...Maar goed: ik ben mijn iPhone vergeten (handig he, zo'n ding, wat je altijd bij de hand hebt), dus bijgaande foto's zijn van Reinout van Rees :-)

Bijgaande foto's heb ik laten maken om de verschillen te zien in achtergronden en hoe ze overgaan op de 'echte' dingen die op de baan staan. Overigens is een baan met heuvels op de achtergrond met bomen zonder achtergrond erachter (maar wel een mooie trein uit de omgeving van het spoorwegmuseum, waar de baan staat) ook grappig.

Nog steeds doe ik niet veel aan fotobewerking, dus je moet zelf goed kijken welke achtergrond je het beste vindt. Dat ene detail hoort toch in z'n context.

En die van ons met foto's in de Eifel is weer heel anders!

Zie je de overgang van de bomen?

Hasselfelde

Ligne

Met schaduw door de belichting.

Eifelburgenbahn

UIT HET NIEUWS

De tentoonstelling Zilveren Camera is nog te zien tot 2 april in Museum Hilversum. Winnaar is Eddy van Wessel met een serie over de oorlog in Oekraïne.

Hij komt op uitnodiging van Fotoclub Alphoto in Parkvilla, Alphen aan den Rijn, op 23 april 15:00 uur vertellen over zijn werk.

Informatie en kaarten voor deze

lezing: [https://www.parkvilla.nl/theater/556/Fotolezing Eddy van Wessel/](https://www.parkvilla.nl/theater/556/Fotolezing+Eddy+van+Wessel/)

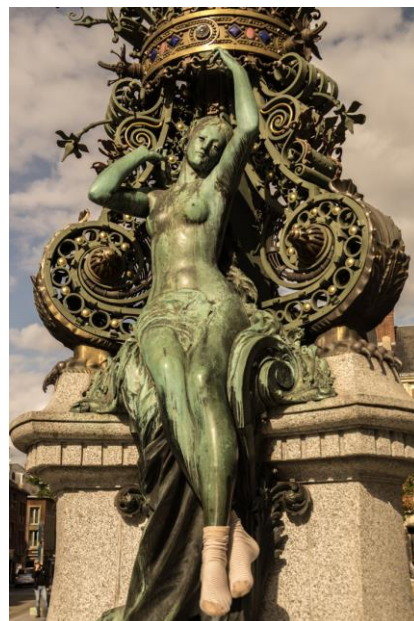
TWEE HAIKU'S VAN MAARTEN !

En een inspirerende inzending voor de komende tentoonstelling in DE KOM:

Een pronte vrouw.

Verbeeld in brons als vrijheid;

voeten bijna warm

Koffie vakmanschap.

De barista schenkt met flair;

de kop bijna vol

ADRESSEN

E-mail adres	Functie	Huidige ontvanger(s)
redactie@fotogein.nl	Alle verhalen voor De Oculair kunnen hier naartoe gestuurd worden	Jan Donders, Annie van Rees
bestuur@fotogein.nl	Naar alle bestuursleden	Henk Post, Willibrord van Raaij, Edwin Slaghekke, Eric de Wit
penningmeester@fotogein.nl	Naar de penningmeester	Edwin Slaghekke
secretaris@fotogein.nl	Naar de secretaris	Willibrord van Raaij
wedstrijd@fotogein.nl	De leden van de wedstrijdcommissie	Kas Maessen, Gerard Janssen, Erik Hendriksen
foto@fotogein.nl	Inzenden foto's voor digitale presentaties.	John Roeleven, Jan Donders, Michel Timmermans
webmaster@fotogein.nl	Alles betreffende de website	John Roeleven, Jan Donders
expositie@fotogein.nl	De expositie commissie	Ad Witte, Michel Timmermans
programma@fotogein.nl	De programmacommissie	John Roeleven, Henk Post

